

[Indenrigs- og boligministeren.]

klart forstod. Jeg opfattede det således, at det, han påpegede, var, at gennemsnitsrenten af kredit- og hypotekforeningslån og statslån i 1946, da byggestøtteloven blev gennemført, var 3,8 pct. eller faktisk den samme rente som i dag. Det ærede medlem fandt derfor, at der var god grund til at gennemføre det forslag, han har fremsat, og som tager sigte på at bringe renteudgifterne for den enkelte boligtager ned, men omvendt stærkt forøge statens udgifter til byggeriet. Heroverfor må jeg sige, at statslånsrenten i det sociale byggeri ikke er blevet forhøjet siden 1946. Efter min tiltrædelse som boligminister indførte jeg en ydelsesforhøjelse bl. a. i det sociale byggeri, men forhøjelsen vedrørte alene afdraget, og jeg tror, det sociale byggeri selv er interesseret i at afdrage på statslånene for at bringe gælden i ejendommene ned og skabe mulighed for eksistensen af den byggefond, som skulle blive resultatet af den sociale byggevirksomhed, og som hele den sociale byggevirksomheds tanke hviler på. I det øjeblik man måtte konstatere, at der ingen byggefond bliver — vi kan hurtigt være enige om, at der ingen er —, vil i virkeligheden den væsentlige begrundelse for det initiativ, som er taget, med at overlade til selskaber uden egenkapital at bygge ved hjælp af statens midler, være bortfaldet. Derfor tror jeg, det ærede medlem skal være meget taknemlig, fordi jeg dog indførte et afdrag på statslån. Jeg vil gerne til beroligelse for det ærede medlem sige, at jeg ikke indførte nogen forhøjelse af ydelsen for det socialfilantropiske byggeri. Det socialfilantropiske byggeris lejere er altså relativt bedre stillet i dag end det sociale byggeris lejere iøvrigt, fordi de ikke har fået en ydelsesforhøjelse, end ikke i form af større afdrag. Jeg mener derfor, at der virkelig er taget hensyn til de vanskelige økonomiske vilkår, som de dårligst stillede har, når det gælder om at komme ind i nybyggeriet, men det skal vel at mærke være nybyggeri udført efter de socialfilantropiske bestemmelser. Det ærede medlem bør ligeledes erindre, at siden 1946 er der sket en forhøjelse af den effektive rente af kredit- og hypotekforeningslån, men at denne forhøjelse er resultat af en renteudvikling, som egentlig bare bekræfter for os, hvad vi altid har vidst, at byggeriet ikke er den eneste faktor, der er at tage hensyn til i landets økonomi. Dog tager vi et så vidt-

gående hensyn som overhovedet muligt til byggeriet. De mægtige rentefordele, som byggeriet får gennem rentelepelsene og gennem statslånene, viser, at vi har prøvet på, hvad der måske i det lange løb er umuligt for os, at løfte en bestemt investeringsopgave ud af vort økonomiske system og sige, at den skal i alt fald fredes mod alt barsk økonomisk uvejr. Om det vil gå, derom har jeg som sagt mine tvivl. Vi kommer iøvrigt i samlingen 1953—54 til at tage hele dette problem op fra grunden.

Lovforslaget går ud på at bemyndige ministeren til at træffe særlige foranstaltninger til nedbringelse af omkostningerne for det ekstraordinære boligbyggeri, som lovforslaget tilsigter, og til at kræve dette byggeri gennemført som vinterbyggeri. Jeg finder denne bemyndigelse aldeles overflødig. Det kan da ikke være meningen, at de foranstaltninger, som jeg hidtil har søgt at gennemføre for alt statslånsbyggeri, nu kun skal gælde for dette specielle byggeri. Skal der ikke gennemføres rationaliseringsforanstaltninger i alt byggeri, og skal ikke alt byggeri også i vinterperioden gennemføres i den udstrækning, hvori det overhovedet er muligt? Jeg kan indestå enhver for, at jeg selv uden speciel lovhjælp vil søge disse foranstaltninger gennemført i videst muligt omfang for alt det byggeri, som opnår statslån, således som det forøvrigt hidtil har været tilfældet.

Endelig indeholder lovforslagets bemærkninger en henstilling om, at jeg ved det byggeri, der omfattes af lovforslaget, anvender den bemyndigelse, som findes i byggestøttelovens § 8, til at yde byggelån til statslånsbyggeri. Det er en bestemmelse, som jeg ikke bare vil være betænkelig ved at bruge, men også for mit vedkommende vil afvise at bruge. Den har ikke på noget tidspunkt i lovens varighedsperiode været benyttet. Mine forgængere benyttede den ikke, jeg har aldrig benyttet den. Ikke engang til det socialfilantropiske byggeri har den været benyttet. Jeg skal forbigå en udvikling, hvad der måske kunne have været nyttigt at vælge som argumentation overfor det ærede medlem, af, hvilke finansielle konsekvenser det vil få, hvis staten til stadighed skal have store byggelån lagt ovenpå den finansielle byrde med at udrede de endelige statslån, men jeg skal pege på en anden side af sagen. Fordelene for bygherrerne ved at få lån efter § 8 er slet ikke så store, som man